

I betænkning om lægemidler side 25 angives nogle forskellige bemærkninger om vitaminholdige præparater, og man slutter med at sige, at det ikke har vist sig muligt under den gældende lovgivning at opnå enighed om en ny vitaminbekendtgørelse. Det skal understreges, at årsagen alene er, at indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen ønsker at gå langt, langt videre end befolkningen og domstolene ønsker det.

Inden Folketinget går videre med behandlingen af forslaget til lov om lægemidler ville det sikkert, for at man ikke bagefter skal fortryde det, være af den allerstørste betydning, om indenrigsministeriet fremsendte et udkast til bekendtgørelse i overensstemmelse med de tanker, man forhåbentlig nu har gjort sig i løbet af de mange år, hvori man har forsømt at udstede en sådan bekendtgørelse. Først ved at Folketinget ser hvad det egentlig er indenrigsministeriet tænker sig at lægge fast som såkaldte frihandelslægemidler kan man danne sig et begreb om, hvor langt det egentlig er tanken, at indenrigsministeriet vil gå, og indtil man får oplysning herom, er det umuligt for

os at se, at man på forsvarlig måde kan vedtage bestemmelser som de foreslåede.

Hvis man vil ændre forslaget § 5 tilbage til den tidligere apotekerlovs bestemmelser om, at alt er tilladt som ikke særligt er forbeholdt apotekerne, kunne man benytte § 40 med en formulering noget lignende som: „Apotekervarenævnet afgiver indstilling til indenrigsministeren om, hvilke lægemidler der helt eller delvis skal kunne forhandles udenfor apotekerne.“ I så tilfælde kunne man også præcisere, at anordningen af 4. april 1929 forblev i kraft, men i modsat fald bør det fastslås i modsætning til, hvad der står i betænkningen, at denne anordning, som er udfærdiget i henhold til en helt anden lovgivning end den nugældende, bør betragtes som bortfaldet, alene fordi grundlaget er væk.

Vi skal hermed anmode om at foretræde for udvalget, og bemærke, at ovenstående er udfærdiget efter samråd med lic. pharm. Peter Alsted Pedersen og højesteretssagfører F. Rosenquist, der vil medunderskrive nærværende skrivelse.

F. Rosenquist.

Med ærbødighed
Villy K. Madsen,
Formand.

Peter Alsted Pedersen.

Til folketingets udvalg til behandling af forslag til lov om lægemidler.